

νειαν αὐτῶν, τοὺς μὴ ἀντιδρῶντας δραστη-
ρίως καθ' αὐτῶν, τοὺς λησμονοῦντας τοὺς
ἄλλους.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Γαλλικὸν ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν περιγράφει ἐν πολλῇ λεπτομερείᾳ τὸν ἐν τῷ ἐστιατορίῳ τοῦ ἐν Παρισίοις κ. Γάστωνος Μενιέ λειτουργοῦντα ἀπό τινος ἐπιτραπέζιον ἡλεκτρικὸν σιδηρόδρομον. Διὰ τοῦ κομψοτάτου καὶ εὐφυοῦς τούτου μηχανήματος ὁ οἰκο-
δεσπότης μεταθιβάξει ἀπὸ τοῦ μαγειρείου εἰς τὸ ἐστι-
ατόριον τὰ ἐδέσματα καὶ πάντα τὰ χρήσιμα διὰ τὸ γεῦμα, χωρὶς νὰ ἀπασχολῇ οὐδένα ὑπρέτην. Ὁ σιδηρόδρομος, οὗ τὰ βαγόνια εἶνε τροχοφόροι δίσκοι ὠραίοι, ἐπεστρωμένοι διὰ λευκῶν χειρομάκτρων, κο-
μίζων τὸ φαγητὸν ἴσταται πρὸ ἐκάστου συνδαιτυμό-
νος, ἔπειτα δὲ διὰ τῆς πίεσεως κομβίου τινὸς προχω-
ρεῖ πρὸς ἄλλον καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τέλους τῆς τραπέζης, ἐφ' ἧς ὑπάρχουσι τοποθετημέναι αἱ σιδη-
ραὶ γραμμαῖαι δι' ὧν βαίνει. Οὐδεὶς ὑπρέτης δύναται νὰ ἐκτελέσῃ μετὰ τσαυτῆς τάξεως, ἀκριβεῖας καὶ ἐπιμελείας τὸ καθήκον του.

Εἴκοσιν ἐξ ὅλα ἐκατομμύρια φράγκων ἀπέφεραν τὰ προνόμια εὐρεσιτεχνίας τὰ ἀπὸνευμένα εἰς τὰς πρὸς κατεργασίαν τοῦ χάλυβος ἐφευρέσεις τοῦ Ἀγγλοῦ Βάσ-
τεμερ, καθὰ ἀναφέρεται ἐν τινι ἐσχάτῳ ἐκδοθείσῃ ἱστο-
ρίᾳ τοῦ χάλυβος. Πρὸς τούτοις τὰ ἐργαστήρια αὐτοῦ, μετὰ τὸ πέρας δεκατετραετοῦς συνεταιρισμοῦ, ἐπωλή-
θησαν εἰς ποσὸν εἴκοσι καὶ τετράκις μεῖζον τοῦ ὅλου ἐταιρικοῦ κεφαλαίου, καίτοι ἡ Ἑταιρία κατὰ τὴν διάρκειάν της ἐπλήρωσεν εἰς τοὺς συνεταιροὺς ὡς κέρδη τὸ πεντηκονταπλάσιον καὶ πλέον τοῦ ἀρ-
χικοῦ κεφαλαίου. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐφευρέσεων, πλὴν τῶν προνομίων εὐρεσιτεχνίας, ἀπέ-
φερον εἰς τοὺς πέντε ἰδιοκτῆτας τῶν ἐν Σχερίλδῃ χαλυβουργεῖων ἐπὶ δεκατετραετίαν ποσὸν ὀγδοηκον-
τάκις καὶ πλέον μεγαλείτερον τοῦ ἐταιρικοῦ κεφα-
λαίου, ἥτοι 100 τοῖς 100 κατὰ δύο μῆνας, ποσὸν πρωτάκουστον ἐν τοῖς χρονικοῖς τῆς βιομηχανίας

Τὸ ἐν Βερολίῳ στατιστικὸν γραφεῖον ἐδημοσίευ-
σεν πίνακα περὶ τῆς κινητηρίου δυνάμεως ἀπασῶν τῶν ἐν τῇ ὑψηλῇ μηχανῶν. Ἡ παρ' αὐτῶν παραγομένη ἐν ὅλῳ δυνάμις ἀνέρχεται εἰς 46, 000, 000 ἵππων, ἐξ ὧν 4, 000, 000 διατίθενται εἰς τὴν κίνησιν τῶν σιδηροδρόμων. Γενομένου ὑπολογισμοῦ, εὐρέθη ὅτι πρὸς παραγωγὴν τοιαύτης κινητηρίου δυνάμεως θὰ ἀπητεῖτο ἐν χιλιεκατομμύριον ἀνδρῶν ἔπρεπε του-
τέστι νὰ καταδικασθῇ εἰς ἐργασίαν ἀποκτηναικὴν, ἢν ἡ ἀρχαϊκὴ δικαίως ἐπεφύλασσε τοῖς δούλοις, πληθυσμὸς ἀντιπροσωπεύων περίπου τὰ δύο τρίτα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς. Ἀλλ' ἐάν ἐξαίρεσωμεν τοὺς γέροντας, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά, τοὺς μὴ δυ-
ναμένους νὰ ἐργασθῶσιν, οἱ λοιποὶ ἀνέρχονται εἰς 300, 000, 000, τουτέστι μόλις ἀποτελοῦσι τὸ τρί-

τον τῶν ἀπαιτούμενων ἐργατῶν. Τὰ διάφορα ἔθνη λίαν διάφορον θέσιν κατέχουσιν ἐν τῷ πίνακι τῷ πα-
ριστῶντι τὴν δυνάμιν τῶν μηχανῶν ἐν τῇ ὑψηλῇ. Ἡ Ἀγγλία ἔχει μηχανὰς δυνάμεως 7, 000, 000 ἵππων, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀτραυμαξῶν, ποσὸν ἀναλογοῦν πρὸς ἓνα ἵππου ἀνὰ πέντε κατοί-
κους· αἱ Ἡνωμέναι πολιτεῖαι ἔχουσι μηχανὰς δυνά-
μεως 7 1/2 ἐκ. ἵππων, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ πληθυσμὸς τῶν εἶνε πολυαριθμότερος τοῦ τῆς Μ. Βρετανίας ἡ ἀναλογία εἶνε ἐνδὸς ἵππου ἀνὰ 6 1/2 κατοίκους. Τὴν τρίτην θέσιν κατέχει ἡ Γερμανία, ἔχουσα μηχανὰς δυνάμεως 4 ἐκ. ἥτοι ἀναλογίαν 1 ἵππου πρὸς 11 κατοίκους· τὴν τετάρτην ἡ Γαλλία μὲ μηχανὰς δυ-
νάμεως 3 ἐκ. ἵππων, ἥτοι ἀναλογίαν 1 ἵππου πρὸς 13 κατοίκους, τὴν πέμπτην ἡ Αὐστρουγγαρία μὲ μηχανὰς δυνάμεως 1 ἐκ. ἵππων, ἥτοι ἀναλογίαν 1 ἵππου πρὸς 30 κατοίκους καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐσχάτως ἐγένετο ἐκθεσις ὧν διατετηρημένων. Τὸ πρῶτον βραβεῖον ἐκέρδησε σει-
ρὰ ὧν, διατηρηθέντων ἐντὸς λεπτοῦ ἀχύρου, ἐν ᾧ ἐτοποθετήθησαν μὲ τὸ ἔμπροσθεν μέρος πρὸς τὰ κά-
τω. Τὰ οὕτω διατηρηθέντα ὡς οὐδεμίαν εἶχον κα-
κὴν ὁσμὴν ἢ γεῦσιν. Τὸ δεύτερον βραβεῖον ἀπενε-
μήθη εἰς τὸν ἐκθέτην ὧν, ἅτινα διετηρήθησαν περι-
βεβλημένα διὰ κηρίου καὶ ἐντεθειμένα ἐν ἐλαίῳ. Ἄλλα ὡς, ἅτινα διὰ πολυπλοκωτέρων τρόπων οἱ ἐκθέται ἐπειράθησαν νὰ διατηρήσωσιν, εἶχον φθαρῇ. Τὰ ἐκτεθέντα ὡς ἐτηρήθησαν ἐν τῇ ἐκθέσει ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ὥστε αἱ μέθοδοι δι' ὧν ἐπροφυλάχθησαν τὰ βραβευθέντα ἀπεδείχθησαν ἀλάνθαστοι.

Ἐσχάτως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρ-
κίας Σαῖτ πασσᾶς ἐπαρashedμοφορήθη ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Κάτω Χωρῶν διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ «Ὀλλανδικοῦ Λέοντος». Ἀλλ' ἐβράδυνεν ἐπὶ πολὺ νὰ λάβῃ τὰ σήματα τοῦ παρασήμου καὶ ἰδοὺ διατῆ. Κατὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ παρασήμου τοῦ «Ὀλλανδικοῦ Λέοντος» τὰ διδόμενα σήματα αὐτοῦ εἰσὶν ἐκ ναστοχάρτου, ἵνα κατάδηλον ἐκ τούτου γέ-
νηται ὅτι «πᾶσα ἡ ἀξία τοῦ παρασήμου συνίσταται εἰς τὴν προσγινομένην τῷ παρασημοφορουμένῳ τι-
μῇ.» Ἀφ' ἐτέρου πάντα τὰ ὑπὸ τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως ἀπονεμόμενα παράσημα ἔχουσιν ἱκα-
νῶς σπουδαίαν μεταλλικὴν ἀξίαν καὶ ἡ θέσις τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ τῶν Κάτω Χωρῶν ἐδυσκολεῖτο κάπως, ἵνα δὲ ἐξέλθῃ τῆς δυσχερείας ταύτης ἐζήτησεν ὅπως γείνῃ κολακευτικὴ ἐξαίρεσις διὰ τὸν ὀθωμανὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν, ἀπονε-
μομένων αὐτῷ τῶν σημάτων ἐκ μετάλλου πολυτί-
μου καὶ ἀδαμαντοκοσμητῶν. Τὸ ἔργον ἀνετέθη εἰς τὸν χρυσοχόον τῆς αὐλῆς. Θὰ φέρωσι δὲ τὰ σήματα, τὰ διὰ τὸν Σαῖτ πασσᾶν προωρισμένα, ἀργυροῦν σταυρὸν ἐσμιλτωμένον καὶ κεκοσμημένον μετα-
ξὺ τῶν βραχιόνων διὰ 4 W ἐκ χρυσοῦ. Ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ σταυροῦ ὑπάρχει θυρεὸς χρώματος κυανοῦ καὶ ταύτην τὴν ἐπιγραφὴν φέρων χρυ-
σοῖς γράμμασιν· Virtus nobilitat. Τὸ παρά-
σημον ἐπιστεφόμενον διὰ τοῦ ὀλλανδικοῦ στέμ-

ματος ἀναρτᾶται ἀπὸ κυανῆς ταινίας μετὰ πορτοκαλλοχρῶν παρυφῶν.

Τὰ βαγόνια τοῦ ἀπὸ Στουτγάρδης εἰς Χάλλην σιδηροδρόμου ἐν Γερμανίᾳ ἤρξαντο ἀπὸ τινος φωτιζόμενα δι' ἡλεκτρικοῦ φωτός. Αἱ λυχνίαι εἰσὶ στερεωμέναι ἐπὶ τῆς ὀροφῆς ἐκάστης ἀμάξης, φέρουσι δὲ ὑελίνους σφαῖρας. Εἰς τὰς ἀμάξας τῆς τρίτης θέσεως γίνεται χρῆσις λυχνιῶν, δυνάμεως 3 κηρίων, εἰς τὰς ἄλλας δὲ 5—16 κηρίων, ἀλλ' ἡ ἔντασις τοῦ φωτισμοῦ τούτου δύναται νὰ μειωθῇ κατ' ἄρεσκειαν.

Τὸ ἤδη ναυπηγούμενον ἐν Σεβαστουπόλει μέγα ρωσσικὸν θωρηκτὸν «Γεσμέ», οὗ ἡ χωρητικότης ὑπερβαίνει τοὺς 10,000 τόνους, ὁ θώραξ δ' ἔχει πάχος 406 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου θὰ ἐφοδιασθῇ μὲ λέβητας θερμαινόμενους διὰ πετρελαίου. Τὸ παράδειγμα τῆς ρωσσικῆς κυβερνήσεως ἐπιτυχάνον ἐν τῇ πράξει βεβαίως θέλουσι μιμηθῇ καὶ τὰ λοιπὰ κράτη, εἰσάγοντα εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν τὴν διὰ πετρελαίου θέρμανσιν τῶν λεβήτων.

Ἀνὴρ διάσημος διὰ τὴν πολυσαρκίαν αὐτοῦ, ὀνόματι Βερθελῶ, ἀπεβίωσεν ἐν Trouville τῆς Γαλλίας. Τὸ βάρος τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἦτο 220 χιλιόγραμμα, ἦτοι 172 ὀκάδες περίπου. Ὅκτὼ νεκροφόροι ἐτοποθέτησαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς νεκροπομποῦ ἀμάξης, τὸ δὲ φέρετρόν του εἶχε πλάτος μὲν 1μ.05, ὕψος δὲ 1μ.10.

Μέχρι τοῦδε ἐγνωρίζομεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς ἱστορίας τῆς οἰκογενείας τοῦ μεθυγράφου καὶ διηγηματογράφου Δίκηνς. Αὐτὸς δὲ οὗτος ὁ Δίκηνς ἦτο λίαν ἐχέμυθος εἰς τὰ περὶ τῶν γονέων του καὶ τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν θέσεως, οὐδέποτε δὲ διηγῆθαι τὴν ἱστορίαν τῶν γονέων του, ἀπώτερον τῶν γάμων τοῦ πατρὸς του. Καὶ εἰς τὸν βιογράφον δὲ αὐτοῦ Φόρστερ δὲν εἶπε τίποτε σχετικόν. Τελευταῖον ὅμως ἀπεκαλύφθη τυχαίως ἡ μάμμη τοῦ Δίκηνς καὶ μάλιστα ὡς τροφὸς τοῦ ἐν ἔτει 1835 ἀποθανόντος λόρδου Crewe. Ὁ λόρδος οὗτος καὶ ἡ ἀδελφὴ του, ἡ συμφευθεῖσα βραδύτερον τὴν συγγραφέα Moulton Milnes, ὠμίλουν πάντοτε μετὰ μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ περὶ τῆς τροφῆς τῶν παιδικῶν αὐτῶν χρόνων. Ἡ γυνὴ αὕτη εἶχε λίαν ἔκτακτον εὐφυΐαν καὶ τὸ προτέρημα νὰ διηγῆται ἱστορίας τὰς ὁποίας αὐτοστιγμὴ ἐπλαττεν καὶ ἐξύφαινεν ἡ ἰδίᾳ, ἐκτὸς δὲ τούτου τὰς διηγέτο μετ' ἐκτάκτου μιμικῆς ἐπιτηδειότητος, ἐδίδεν εἰς ἕκαστον χαρακτῆρα φωνὴν ἰδίαν καὶ ἦτο παράδοξος γραῖα. Αὕτη ἦτο ἡ μάμμη τοῦ Καρόλου Δίκηνς, ὅπως διηγέται ὁ Moulton Milnes.

Ὁ ἐσχάτως ἀποβιώσας Γάλλος ἀντιναύαρχος Jauréguiberry ἦτο τὸς τρόπους εὐγενέστατος καὶ φιλοφρονέστατος. Πρὸς τὰς κυρίας δὲ αἰτίνες ἤρχοντο νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ πλοῖόν του, καὶ κυρίως ἐάν

αὗται ἦσαν νεαραὶ καὶ χαρίεσσαι, ἐπεδαφίλευε τὰς μεγίστας περιποιήσεις.

Ὅτε πρὸ τινῶν ἐτῶν διόκει τὸν ἐν Μεσογείῳ μέγαν στόλον καὶ μετέβαινε κατ' ἐναλλαγὴν ἀπὸ Καννῶν εἰς Νίκαιαν καὶ ἀπὸ ταύτης εἰς τὰς νήσους Ὑερίδας, ἐγένετο σχεδὸν συρμὸς μετὰ τῶν εὐγενῶν κυριῶν, τῶν εὐρισκομένων εἰς τὰ μέρη ταῦτα χάριν τέρψεως καὶ ἀναψυχῆς, νὰ ἐπισκέπτωνται τὸ πλοῖον τοῦ ναύαρχου καὶ νὰ δέχωνται τὰς περιποιήσεις αὐτοῦ. Ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ναύαρχος Ποθυῶ δὲν ἔβλεπεν εὐχαρίστως τὰς ἐπισκέψεις ταύτας εἰς τὸ γιγαντώδες θωρηκτὸν, διότι κατὰ τὴν γνώμην του ἐκ τούτων διαταράσσεται ἡ ἐν αὐτῷ ὑπηρεσία, διὸ καὶ ὑπέδειξε πολλάκις, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ φειδοῦς, εἰς τὸν ναύαρχον, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ νὰ δέχεται τὰς ἐπισκέψεις τῶν ἀντιπροσώπων τούτων τοῦ ὠραίου φύλου. Ἰδὼν ὅμως ὁ ὑπουργὸς ὅτι εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ διὰ τῶν πλαγίων ὑποδείξεων καὶ ὅτι ὁ ναύαρχος ἐξακολουθεῖ νὰ παρέχῃ φιλοξενίαν ἀναπουτικωτάτην καὶ ἀνενόχλητον εἰς τὰς ἐπισκεπτρίας, ἐσκέφθη νὰ διορθώσῃ τὸ πρᾶγμα διὰ τοῦ ἐξῆς τρόπου. Ἡμέραν τινα μετὰ μεσημβρίαν εὐγενῆς καὶ ἐξόχου καλλονῆς κυρία ἐκ Νικαίας εὐρίσκετο ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ πλοίου «Ρισσελιέ», ὅτε ὁ διὰ σημάτων τηλέγραφος τοῦ λιμένος ἤρξατο νὰ κάμνῃ σημεῖα προσοχῆς. «Ὁ ὑπουργὸς διατάσσει», ἐσήμανον κατόπιν τὰ σημεῖα, «νὰ ἀναχωρήσῃ πάραυτα ὁ «Ρισσελιέ» διὰ Μασσαλίαν, χωρὶς πῶσώς νὰ ἔλθῃ πρότερον εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς ξηρᾶς, ἐν Μασσαλίᾳ δὲ νὰ περιμένῃ νέας διαταγὰς». Ὁ ναύαρχος ἔπρεπε νὰ ὑπακούσῃ, ἡ δὲ δυστυχὴς κυρία, ἥτις εἶχε διοργανώσει διὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐν τῇ οἰκίᾳ της χορόν, ἔπρεπε νὰ συνταξειδεύσῃ μέχρι Μασσαλίας, ὅθεν τὴν ἐπομένην ἡμέραν θὰ μετέβαινε εἰς Νίκαιαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου. Καὶ ὁ μὲν ναύαρχος Jauréguiberry δὲν δυσηρεστήθη πῶσώς διὰ τὸ ἀτύχημα τοῦτο, ἀλλ' αἱ ἐπισκέψεις τῶν κυριῶν ἔπαυσαν εὐθὺς μετὰ τὸ ὁδοιπορικὸν τοῦτο ἐπεισὸδιον τῆς ὠραίας ἐπισκεπτρίας.

Ἀρχηγὸς τις Σκώτων διατελὼν εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν ἐν καιρῷ χειμῶνος πρὸς ἕτερον Σκῶτον γείτονα αὐτοῦ χάριν γαίῶν τινῶν, ὧν ἀμφότεροι διημφισβήτησαν τὴν κυριότητα, διέταξε νὰ τῷ παρασκευάσουν ὄγκον χιόνος, ὅπως ἀναπαύσῃ τὴν κεφαλὴν του κατὰ τὴν νύκτα. Οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ἤρχισαν μεμψιμοιροῦντες ἐπὶ τούτῳ.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν πλέον ὅτι θὰ νικῶμεν, ἔλεγον, ἀφοῦ ὁ ἀρχηγός μας ἐξεθλύνθη τόσο ὥστε δὲν ἔμπορεῖ νὰ κοιμηθῇ χωρὶς προσκέφαλον.

Νεαρὸς κύριος εἶχε τὸ ἀτύχημα ἐν τινι συναναστροφῇ νὰ ὠθήσῃ τράπεζαν καὶ νὰ θραύσῃ δύο ἀρχαῖα γνήσια ταναγραῖα ἀγαλμάτια ἐπ' αὐτῆς εὐρισκόμενα. Κατησχυμένος ἐκρήγνυται εἰς μυρίας αἰτήσεις συγγνώμης παρὰ τῆς οἰκοδεσποίνης καὶ ἐπὶ τέλους ἐρωτᾷ ἂν τὰ ἀντικείμενα εἶχον τινα ἀξίαν.

— Ἦσαν γνήσια ταναγραῖα, ἀπαντᾷ ἡ οἰκοδέσποινα μὲ γλυκύπικρον τόνον.

— Ἀ! τότε τὸ πρᾶγμα διορθώνεται· ἐνόμιζα πῶς ἦσαν ἀπὸ τὰ νέα τὰ πολύτιμα τοῦ Μάμφαρτ...